

Nr 66.

Ankom till riksdagens kansli den 31 mars 1936 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning till vissa vid tågolycka skadade personer.

(4:e avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 6 mars 1936 dagteknad proposition, nr 144, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag föreslagit riksdagen medgiva, att till tre vid tågolycka den 3 december 1935 å linjen Skönvik—Timrå skadade personer må av statens järnvägars trafikmedel utgivas ersättning enligt de grunder, som i statsrådsprotokollet angivits.

Den 3 december 1935, då tåg nr 2556 befann sig i en skärning omkring 300 meter söder om Östrands hållplats å linjen Skönvik—Timrå, observerades plötsligt, att den vänstra slänten av skärningen rasat och blockerat spåret. Bromsarna tillsattes därvid omedelbart, men på grund av det korta avståndet mellan tåget och platsen för raset kunde tåget icke stoppas i tid utan fortsatte genom den höga kompakta lermassan, och, innan tåget hunnit passera genom densamma, inträffade ett nytt ras med påföljd, bland annat, att loket urspårade och tåget rycktes av på två ställen. Vid de häftiga stötar, för vilka tåget under dessa förhållanden blev utsatt, skadades vissa passagerare. Dessa hava framställt ersättningsanspråk mot statens järnvägar för sålunda lidna skador, vilka enligt uppgift från järnvägsstyrelsen syntes vara av lindrig art, vadan ersättningsbeloppen kunde antagas bliva jämförelsevis mycket obetydliga.

Departementschefen har framhållit, att då ifrågavarande tågolycka icke orsakats av vållande från statens järnvägars förvaltning eller personal utan måste anses föranledd av en naturkatastrof, någon laglig skyldighet icke föreläge för statens järnvägar att ersätta de skador, som vid olyckan åsamkats tre å tåget medföljande passagerare. Med hänsyn till vad järnvägsstyrelsen och statskontoret i ärendet anfört ville departementschefen dock icke motsätta sig, att ersättning av statens järnvägars trafikmedel bereddes de skadade. Beloppens storlek skulle bestämmas efter de grunder, som angivas i lagen den 12 mars 1886 angående ansvarighet för skada i följd av järnvägs drift, därvid emellertid hänsyn borde tagas till huruvida och i vad mån de skadade på grund av olycksfalls- eller annan försäkring undfå ersättning för vid olyckan ådragna skador.

Utskottet. Med tillstyrkande att ersättning må i skälig omfattning utgå till de passagerare, som lidit skada vid ifrågavarande olycka, hemställer utskottet,

att riksdagen må medgiva, att till vissa personer, som vid tågolycka den 3 december 1935 å linjen Skönvik—Timrå lidit skada, må av statens järnvägars trafikmedel utgivas ersättning enligt de grunder, som i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 6 mars 1936 angivits.

Stockholm den 31 mars 1936.

På statsutskottets vägnar:

ANDERS ANDERSON.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Carlsson* i Gävle, *Olof Olsson*, *Johansson* i Fredrikslund, *Nilsson* i Malmö, *Bergqvist*, *Nilsson* i Gränebo, *Svensson* i Kompersmåla, *Asplund*, *Walles*, *Gustafsson* i Benestad, *Bergström* och *Nylander*; samt

från andra kammaren: herrar *Anderson* i Råstock, *Jansson*, *Strindlund*, *Törnkvist* i Karlskrona, *Holmgren*, *Eriksson* i Stockholm, *Jeppsson*, *Andersson* i Höör, *Persson* i Falla, *Svensson* i Grönvik, *Jonsson* i Eskilstuna och *Aronson*.
